

Forklaringer over det, som foregaaer under Forhørene og ved Sagernes Forhandling, bliver fuldkommen overeensstemmende med, hvad der passerer, og som i alt Fald ere stillede saaledes, at de ligefrem kunne komme frem med deres Bemærkninger. Det næste Hensyn, som kommer i Betragtning, er — og derpaa vil jeg ogsaa stærkt henlede Opmærksomheden — at der ved de fleste Afdelinger af Kriminalretten sikkest, i det Mindste ved de 6 Afdelinger, holdes Ret hver Dag. Der maae disse Retssvidner altsaa daglig være tilstede, og da det ikke er sjældent, at Møderne trække langt ud, og at Forhørsretten maa begynde tidligt paa Dagen, maae de virkelig have hele deres Tid til Disposition til disse Forretninger. Der er endnu een Ting, der lægger et stærkt Vaand paa dem. De Herrer ville erindre, at efter Grundlovens § 85 skal enhver Anklaget stilles for Dommeren inden 24 Timer. Dette Forhold har man her i Kjøbenhavn, hvor der er en stor Masse af Sager, som Grundlovens § 85 kommer til Anvendelse paa, ordnet saaledes, at der er en saakaldet Grundlovsprotokol, hvorved der hver Dag og paa enhver Time af Dagen kan blive optaget de Forhør, der i Medhold af denne Grundlovsparagraf kunne blive nødvendige. Det vil saaledes sees, at de Vaand, der hvile paa Retssvidnerne, i det Hele ere af den Bessaffenhed, at de til visse Tider maae være paa rede Haand til enhver Time paa Dagen, hvor der bliver Spørgsmaal om at være tilstede som Retssvidner ved Optagelsen af Forhør i Henhold til Grundlovens § 85. Det blev ganske vist ikke sagt af den erede Ordfører, men hvis jeg ikke forstod ham meget feil, syntes han at lægge megen Vægt paa, at Justitsministeriet havde fra 1ste Juli forrige Aar ordnet Sagen saaledes, at disse Retssvidner kun skulde have 200 Rb.; men det er saa langt fra, at det høie Thing heri maa see Noget til Betryggelse for, at 200 Rb. er nok, at jeg virkelig maa bede Thinget deri alene at see et Beviis paa, med hvor stor Ængstselighed jeg er gaaet til at fastsætte et Beløb, jeg bagefter kunde finde for stort. Jeg fastsatte dette Beløb af 200 Rb. foreløbig med udtrykkelig Tilfjendbegivelse til Retten om, at den, naar der var vunden nogen Erfaring, skulde indkomme

med Oplysninger i den Henseende, og det er disse indkomne Oplysninger i Forbindelse med det Kjenndskab, jeg selv har til Forholdene, der have bestemt mig til at foreslaae en Løn af 250 Rb. aarlig. Dette er efter min fulde Overbeviisning en Betaling, som ikke vil staae i noget Misforhold til de Forretninger, disse Mænd have at varetage. Jeg skal tillade mig at bemærke, idet jeg naturligtvis ikke veed, hvorledes det har sig med Retssvidnerne rundt om i Landet, at i de Kjøbenhavn nærmeste Virker, Nordre-, Søndre- og Amager-Virker, er der 4 Retssvidner i hvert med en aarlig Løn af 150 Rb. hver, og jeg behøver ikke at tilføie, at i Kjøbenhavn maa Arbejdet være meget større. I Henhold til disse Bemærkninger kan jeg ikke Andet end med den fulde Overbeviisning om, at det er rigtigt, hvad jeg har anført, og om Usikkerheden af, at Lønnen bliver fastsat til 250 Rb., ret anbefale til Thinget at lade Retssvidnerne faae 250 Rb. og ikke 200 Rb., som Udvalget har foreslaaet. — Det næste Punkt, jeg skal omtale, er ganske vist, som den erede Ordfører sagde, et Anliggende, der vedrører en Mand, for hvem jeg allerede i flere Aar har tilladt mig at interessere mig hos det høie Thing, det er Præsten ved Straffeanstalten i Horsens. Var der Spørgsmaal om ligefrem at holde sig til Lovgivningen, er det klart, at der fra min Side ikke var et Ord at sige, thi tager man Loven af 19de Februar 1861 strengt, skal han miste det personlige Tillæg, naar han faaer Alderstillek, men netop den Maade, hvorpaa Forholdet med Hensyn til dette personlige Tillæg har udviklet sig, taler meget til Fordeel for Manden. Han blev ansat i 1854 med en Løn af 800 Rb. og androg i 1857 paa at faae, hvad Præsterne have ved de andre Straffeanstalter, nemlig Brændedeputat. Dette fik han ikke, men man gav ham 200 Rb. som personligt Tillæg. Nu kan man vel sige, at han gennem Alderstillekget faaer ligesaameget, som han før havde ved det personlige Tillæg, men jeg troer, at man kun behøver at paapege de Momenter, i Henhold til hvilke det personlige Tillæg blev ham givet, for at see, at Vilighed taler stærkt for, at han beholder det. Endnu skal jeg tilføie Et — og deri siger jeg